

GAZETA KRAKOWSKA

Prenumerata kwartalna
zł. 12.

N^{ER} 230. Pojedynczy numer na wielo-
wym papierze gr. 10.

PONIEDZIAŁEK DNIA 26 WRZEŚNIA 1831 ROKU.

OBSERWACYE METEOROLOGICZNE.

Barometr dla lepszego porównania zredukowany na 0° Reaumura.

Dzień godzina	Barometr na 0° R.	Therm:	Higro- metr	Wiatr	Stan Atmosf:	UWAGI.
7	27 10 004	+ 6. 1	+ 2.8			
25. 12	„ 9 602	+ 14. 2	+ 6.9	połu: za. słaby	Pochmurno pogoda z chmur:	mgła.
8	„ 9 188	+ 15. 8	+ 7.5	„ „ średni	„ „ „	
9	„ 8 844	+ 9 6	+ 5.5	zachodni słaby	pogoda	

Lubo tego lata liczne zorze po zachodzie słońca pokazywały się, wczorajsza atoli co do piękności i mocy wszystkie inne przewyższała. Pokazała ona się może w 3/4 godziny po zachodzie słońca w stronie zachodniej i trwała około 20 minut. Podobne zorze w wielu innych krajach od początku sierpnia dotąd widziane bywają.

W Krak wie dnia 26 Września 1831 r.

J. Steczkowski.

WIADOMOŚCI KRAJOWE.

— K R A K O W. —

SENAT RZĄDZĄCY &c.

Ces: rossyjski jenerał porucznik Krassowski dowodzący korpusem działającym po nad granicą rzeczypospolitey krakowskiej wezwał Senat Rządzący do wydania wojskowych polskich, którzy do kraju tutejszego w skutku kroków wojennych schronili się, a to z wszelkiem uzbrojeniem i materiałami wojennemi; niemniej oznymił Rządowi tutejszemu, że w razie przeciwnym znajdzie się w konieczności wkroczenia z korpusem do miasta Krakowa i sam ich ujęcie skuteczni, — oświadczył jednak zarazem, iż gdyby wojskowi polscy chcieli się udać do Galicyi na Podgórze, nie będzie im to wzbronione, lecz w tym wypadku obowiązani są złożyć tu w Krakowie broń i zostawić wszelkie opatrzenia

woienne; a ci, którzyby dobrowolnie do królestwa polskiego powrócić chcieli, jako jeńcy wojenni, udać się mają do wsi Wilczkowiec punktu do zebrania się ich wyznaczonego. — Gdy termin 12 godzin do oświadczenia się stanowczego od chwili nastąponey publikacyi niniejszego ohwieszczenia, które na godzinę 8 rano dnia jutrzejszego oznacza się, zakreślonym został; zaczęm wzywa Senat oficerów wszelkiego stopnia podoficerów i żołnierzy do wojska polskiego należących, aby w tym czasie stawili się do gmachu rządowego S. Piotra, sali posiedzeń wdziału spraw wewnętrznych i policyi i tam o namili szczegółowo swe życzzenia, które przez wyznaczonego do tego urzędnika miejscowego przyjmowanemi będą, po złożeniu których w czasie 24 godzin udadą się na miejsce obranego sobie podaną deklaracyą przeznaczenia —

nie wystawiając Rządu krajowego na przykrą konieczność zniewolenia ich do dopełnienia przyjętego zobowiązania, lub gdyby deklaracji złożyć omieszkał na zagnanie ich do udania się do królestwa polskiego na punkt wyżey wzmiankowany.

Senat Rządzący niepowatpiewa, iż ocalając neutralność kraju tutejszego i ochraniając go i siebie samych od dotkliwych następności stan rycerski wojska polskiego okaże się powolnym do opuszczenia kraju tutejszego i ulegnienia okolicznościom, jakie mu los zgótował. Gdyby następnie w skutku wojennych wypadków znaleźli się nowo przybyli do miasta Krakowa woyskowi, zechcą podobney dopełnić formalności.

Winien zarazem Rząd krajowy ostrzedz obywateli i mieszkańców miasta Krakowa, iż wszelką broń i potrzeby wojenne niebędąc prywatną osób wojskowych własnością nie mogą być nabywanemi; lecz winny iść do składu publicznego; — ktokolwiek zaś takowe już nabył, winien oneż zwrócić niezwłocznie. — W Krakowie dnia 25 Września 1831.

Senator Prezydujący Czaykowski.

Sekretarz Jlny Senatu Darowski.

WIADOMOŚCI ZAGRANICZNE.

LONDYN 14 Września. — Król dawał wczoraj posłuchania, podczas których przyjął z rąk posłów szwedzkiego i wirtemburskiego listy od ich monarchów.

Gazeta Times pisze: "Sprawy belgijskie, przynajmniej ile tyczą się innych narodów, zdają się tracić zagrażający widok. Król Leopold pisał do rządu francuzkiego i prosił go, aby wszystkie swoje woyska cofnął, i otrzymał odpowiedź, że iego życzeniu niezwłocznie zadosyć się stanie. Zdaje się zatem, że król Leopold bardzo rozsądnie działał; a że król hollenderski przekonał się aż nadto o skutkach swego ataku, poważamy się więc tuszyc, że oba monarchowie zwróca u-

wagę na ulepszenie wewnętrznego położenia swych krajów.,"

Pełnomocnicy ściu wielkich mocarstw odbyli w sobotę kilkogodzinną naradę, na której znajdowali się posłowie niderlandzki i belgijski.

Dziennik *Kuryer* radzi naywyraźniey rządowi angielskiemu, aby wspólnie z Francją wspierał cesarza Don Pedro w zrobieniu rewolucyi w Portugalii. Don Pedro dodaie tenże dziennik) bardzo łatwo kilku tysiącami skutecznymi tę rewolucyą.

Podług gazety *Morning-Chronicle*, wszystkie członki ministerium wellingtońskiego, które teraz są członkami niższej izby, nie znajdowały się na koronacyi, ale bawiły się polowaniem na wsi P. Peel.

Wielka księżna rossyyska Helena postanowiła zabawić ieszcze nieraki czas w Anglii i tym końcem powraca do Brighton.

Hr. Kotzubey, szambelan cesarza Rossyi, przybył tu z szczególnem zleceniem.

Obywatele miasta Londynu podali wyższej izbie prośbę, aby był względem reformy parlamentu, który przesłany iey będzie od niższej izby, przyjęta.

Z Portsmouth donoszą, że okręty *Xiażę R*gent o 120 i *Azya* o 84 działach dnia 10 b.m. po południu pod rozkazami kontradmirała Parker popłynęły na Tag; zapewne dla żądania zadosyć uczynienia za wyrządzone w Lizbonie poddanym angielskim zniewagi. — Z tegoż miejsca donoszą o przybyciu tam 6 Małty okrętów *Melville* i *Aligator*. Podług doniesień ostatniego, flotta nasza na morzu śródziemnem znajdowała się w zupełnym stanie zdrowia. *Aligator* był dnia 17 sierpnia w Algerze, gdzie zastał 4ry brygi francuzkie. Przywiózł wiadomość, że 2500 Francuzów leży w tamecznych lazaretach chorych i że miasto bardzo źle jest w potrzeby zaopatrzane.

HAGA 15 Września. — N. Król mianował hr. Bylandt, naczelnego intendenta zamków

królewskich, byłego ławnika miasta Amsterdamu Deutz van Assendelf, radcę stanu Fontein, członka drugiej izby stanów Jarges, członka rady stanu van Lynden van Lunburg i burmistrza Horzogenbuszu Verheyen, członkami pierwszej izby stanów jeneralnych. Prezesa zaś drugiej izby P. van Toulon mianował J. K. M. gubernatorem prowincyi Utrecht który ten urząd obeymie zaraz po ukończeniu teraźniejszych posiedzeń stanów jeneralnych.

Po powrocie xęcia Oranii od wojska zachodzą tu częste narady, na których znajduje się król i książę. Po ostatniej został goniec do Londynu wysłany.

W przyszłą niedzielę NN. Królestwo udadzą się do Amsterdamu, dokąd dniem pierwszej poprzedzą ich xęstwo Oranii i xęstwo Fryderykowstwo.

P. Laurence, konsul francuzki w Rotterdamie, który podczas krótkiego pobytu swego w Bruxelli, miał kilka narad z postem francuzkim jenerałem Belliard, znajduje się tu od kilku dni, i przywiózł, iak zapewniał, bardzo ważne depesze do naszego rządu.

SZTOKOLM 9 Września. — Cholerę przywiozły dwa wojenne rossyyskie okręty do Finlandyi, na których chorowało na nią 166 maytków i 2ch officerów, i okazale się straszniejszą dla rossyyskiej niż dla finlandzkiej ludności. Rząd nasz ogłosił cały brzeg finlandzki iakie chorobą zarażony.

Cesarsko-rossyyski poseł jenerał hr. Suchtelen miał dnia 5 b. m. posłuchanie u króla.

Przybył tu sprawcy interessa Brazylji przy dworze duńskim, P. Cervalho, jest razem przy naszym dworze w miejscu odwołanego P. Loureiro upoważniony.

NEAPOL 1 Września. — Król rozporządzeniem z dnia 16 b. m. podwyższył wchodowe cto od każdego zagranicznego fortepianu od 36 do 55 dukatów.

W przeszły poniedziałek podczas okropnej burzy uderzył piorun w trzech punktach sto-

licy, to jest: w klasztor przy kościele *del Carmine Maggiore*, bez zrzadzenia żadney szkody, w kościół parafialny *San Vitale Fuori Grotta*, gdzie rozdarł obraz, okna poślukł, sztukaterye uszkodził i przez niższe okno wyleciał; trzeci raz nakoniec w kaplicę przy kościele *del Gesu Nuovo*, którą uszkodził i przed ołtarzem stojącą świecę obalił. Z wielu obecnych w kościele ludzi nikogo jednak nieskaleczył.

Mikołaj Potocki, Starosta Kaniowski.

(Ciąg dalszy.)

Przecucia Marysi po wyraźnych oświadczeniach iey oycza teraz zupełną pewność osiągnęły; łzy zakręciły się w iey oczach, utracie iey szczęścia, iey najdroższych nadziei poświęcone, a wstydząc się tychże w obliczu zgromadzonych gości, upatrzawszy sobie czas, wolny od nalewania szklanek, wybiegła do alkierza i zapłakała serdecznie. "O! dla czegoż nie mam inż matki!", zawołała płaczącą dziewica "gniawała się nie raz, lecz miała dobre, wyrozumiałe serce, ona byłaby pojęła żal mój i nie chciałaby była zapewne nieszczęścia dziecka swojego. Teraz opuszczona jestem od wszystkich, prócz ciebie N. Panno,, to mówiąc rzuciła się na kolana przed obrazem Matki Boskiej "ty mię nie opuścisz, a cokolwiek się stanie, ku mojemu nakierujesz dobru., Powstała, pociecha iak czysty promień słoneczny, zawitała do iey serca, kamień spadł z iey duszy, tyle religia nad niezsutym jeszcze umysłem ma władzy, a widząc po za okna chodzącego Rafałoskiego, wybiegła doń, lecz długo z nim rozmawiać nie mając czasu, łzy z ócz prędko zgrabnym fartuszkim otarła i ściskając kochanka za rękę, rzekła:

"Burza nam zagraża, lecz cokolwiek stać się inoże, będę ci wierna. Dziś podyję do Dominikanów na nieszpory, tam ci coś więcej opowiem:

Milcząc kochankę swoją odścianał Rafałowski i rzekł odchodząc: "Będę na nieszpórach Marysiu, kto wie, jak długo jeszcze moja! lecz na jakiegokolwiek los mię wystawi k leie, opłakiwać we mnie będziesz nieszczęśliwego, ale nigdy niewiernego kochanka.."

To rzekłszy odszedł, nęcąc dla pokrycia smutku swojego, wesołego krakowiaka, lecz radość powierzchowna nie zgadzała się z wewnętrznym stanem jego serca, i zaledwo ton słaby dziarskiej piosenki wydierał się ze ścisnionej boleścią piersi.

Może czytelnikom rzeczą nienaturalną wydawać się będzie zbyt wielka i niezwyklayna tkliwość, tudzież wzniosłość uczuć kochanków tak niskiego stanu, iakiego byli córka szynkarza i towarzysz załogi cudzoziemskiego autoramentu. Lecz wychowanie oboroga było wyższe nad stan ich terażniejszy. Ona wychowana w klasztorze Panien Wizytek Lubelskich, poł okiem troskliwey ciotki, przyjęła, iak na czas on, dosyć staranne wychowanie. On zaś, syn niegdys majątnego szlachcica, w pierwszej młodości swojej używał wszelkich korzyści wyższego stanu i wychowania zamożnych. Gdy okoliczności i wpływ stosunków, nie należących do tej powieści, zniszczyły majątek oycy jego osierocony i zubożały Rafałowski, widząc dla siebie zagrożone dalszego kierowania się widoki, poszedł do woyska i pod charakterem prostego towarzysza ukrył stan swój dawny i wspomnienie o rzeczach, straconych, krom szlachetnego serca. Szczęśliwy tem przynajmniej że w dziewicy równey terażniejszemu stano-

wi swemu znalazł towarzyszkę godną uczuć swoich, która nie rumieniąc go zaniedbanem wychowaniem, nie upokorzała przytem stanu wyższością. Przy iev boku chciał szukać zapomnienia utraconych korzyści majątku, lecz zwykle na nieszczęśliwego i losy się sprzy sięgał, a czas dopiero pokaże, czy ie pokonać potrafi.

Nigdy z większą iak dzisiaj niecierpliwością nie czekał Rafałowski nieszpórów; godziny żółwim dla niego wlekły się krokiem. Niepokorny tam i na powrót przechadzał się koło kościoła Dominikańskiego, czekając, rychło go otworzą. Skoro jego podwoje otwarte zostały, pierwszy wszedł doń Rafałowski, nim jeszcze na nieszpory zadzwoniono. Udał się do ciemney kaplicy kościoła tego, sławnego unią Litwą z koroną (r. 1569) i o słup gotycki oparty, zbijacem sercem i z wlepionymi w drzwi żelazne oczyma, stał i dumał. "Za winy ojców moich" rzecze, pokutując na tym padole nieszczęścia, iedyney nagrody uciążliwego życia szukałem w tkliwej miłości; czyliż i ta mię zawiedzie? ta iedyndalszego życia otucha?! Jeżeli takie przeznaczenie moje, nie długo gnuśnieć tu będę, czegoż bowiem żołnierz spodziewać się może w pokoju? pójdę w świat za oczy, gdzie od wagi i głowy potrzebuja, z zakrwawionem sercem krwawey będę szukał rozrywki, biciem bębnów, dział hukiem będę zagłuszał uczucie moje o swoje dopominające się prawa, a może iaka dobroczynna kula położy koniec moim cierpieniom i męce!..

(Dalszy ciąg nastąpi.)

D O N I E S I E N I E.

W skutek polecenia Wvs. Trybunału z dnia 20 Września r. b. 1831 do Nru 3344, podpisany Notariusz publiczny, podaje do publiczney wiadomości, iż w dniu (27) Dwudziestym Siódmym Września r. b. 1831 o godzinie 9tej ranney rozpoczęło się licytacya przy rynku w kr mie po niegdy Salomei Krzyżkierowej pozostałych, różnych naczyń blaszanych nowych, narzędzi blacharskich, stolarszczyzny, szkła, kosztowności, i t. p., a to za gotową srebrną courant monetę. Chęć licytowania mających zaprasza się.

W Krakowie dnia 21 Września 1831 r.

Andrzej Jaroszewski Not. Publ.